

POSTANOWIENIE

Dnia 1 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie **S. D.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 1 września 2020 r.

zażalenia skazanego

na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Okręgowego w W.

z dnia 8 kwietnia 2020 r., sygn. akt II 1 Ka (...)

o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku

Sądu Okręgowego w W.

z dnia 10 marca 2020 r., sygn. akt II 1 Ka (...)

na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k., 439 § 1 pkt 1 k.p.k. i art. 40 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

zaskarżone zarządzenie uchylić, a sprawę w kwestii oceny terminowości złożonego wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego, przekazać do ponownego rozpoznania Prezesowi Sądu Okręgowego w W..

UZASADNIENIE

Zarządzeniem sędziego Sądu Okręgowego w W. z dnia 8 kwietnia 2020 r., w sprawie o sygn. akt II 1 Ka (...) r. odmówiono przyjęcia wniosku skazanego z dnia 18 marca 2020 r. o doręczenie mu wyroku tego sądu z dnia 10 marca 2020 r. wraz z uzasadnieniem. Odmowę uzasadniono niedotrzymaniem terminu 7 dni, biegnącego od ogłoszenia wyroku sądu odwoławczego.

Na powyższe zarządzenie zażalenie wniósł skazany, wskazując na wynikający ze stanu zdrowia brak możliwości osobistego uczestniczenia w rozprawie odwoławczej, na której ogłoszono wyrok oraz nieobecność na tym terminie obrońcy wyznaczonego z urzędu. Skazany zwrócił też uwagę na niemożność osobistego złożenia środka inicjującego postępowanie kasacyjne, wynikającą z istnienia wysokiego ryzyka zakażenia się „koronawirusem” i związaną z tym konieczność korzystania z pomocy osoby trzeciej, „nieświadomej” rangi składanego pisma.

Wskazując, że powody te były od niego niezależne, skazany wniósł o przesłanie mu ww. odpisu orzeczenia.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zaskarżone zarządzenie podlegało uchyleniu niezależnie od treści zażalenia, albowiem w sprawie zaistniało uchybienie z katalogu bezwzględnych powodów odwoławczych ujęte w treści art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 40 § 3 k.p.k. Stwierdzenie tego uchybienia skutkuje uchyleniem zaskarżonego zarządzenia bez badania jego merytorycznej zasadności.

Z treści art. 40 § 3 k.p.k. wynika, że sędzia, który brał udział w wydaniu orzeczenia objętego wnioskiem o wznowienie lub zaskarżonego w trybie kasacji, nie może orzekać, co do tego wniosku lub tej kasacji. W orzecznictwie Sądu Najwyższego dominuje pogląd, że zawarte w art. 40 § 3 k.p.k. pojęcie „co do kasacji” odnosi się nie tylko do orzekania w przedmiocie merytorycznej zasadności kasacji czy orzeczeń decydujących o jej dopuszczalności, ale też rozstrzygnięć pozostających z nimi w ścisłym związku, które „blokuja” dostęp do tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. W katalogu tych rozstrzygnięć mieści się więc także zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku, który ma być zaskarżony kasacją (por. np. postanowienia SN: z dnia 30 marca 2017 r., V KZ 7/17; z dnia 30 marca 2017 r., V KZ 9/17; z dnia 28 listopada 2018 r. V KZ 51/18). Tymczasem w tej sprawie zaskarżone zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego zostało wydane przez sędziego J.G., orzekającą także w składzie sądu odwoławczego.

Okoliczność ta, stanowiąc uchybienie z art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k., determinowała konieczność uchylenia zaskarżonego zarządzenia i przekazania sprawy Prezesowi Sądu Okręgowego w W. w celu rozpoznania złożonego wniosku o sporządzenie i doręczenie wyroku sądu odwoławczego. Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.